

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. N. Mazur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Grigoriu Anna, reprezentată de avocatul Bîrcă Ludmila,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Grigoriu Anna împotriva Ministerului Justiției, Ministerului Finanțelor, Procuraturii Generale cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a plângerii depuse în baza art. 313 al Codului de procedură penală, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată suportate,

împotriva deciziei din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Grigoriu Anna și menținută hotărârea din 10 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 30 ianuarie 2019, Grigoriu Anna s-a adresat în instanță de judecată cu cerere, solicitând stabilirea încălcării termenului rezonabil de către organul de urmărire penală, Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, de pornire a cauzelor penale nr. XXXXX, intentată la 28 ianuarie 2016 în temeiul art. 360 alin. (2) Cod penal și nr. XXXXX, intentată la 15 mai 2017 în baza art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, cu încasarea prejudiciului moral de 2 milioane lei; încălcarea termenului rezonabil de către instanțele de judecată la examinarea plângerii depuse în baza art. 313 Cod de procedură penală, prin care a solicitat anularea ordonanțelor Procuraturii Chișinău, oficiului Buiucani din 26 iunie 2018 de clasare a procesului penal nr. XXXXX și din 23 iulie 2018 cu încasarea prejudiciului moral de 1 000 000 lei; stabilirea încălcării termenului rezonabil de către organul de urmărire penală Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani a examinării plângerilor privind determinarea la sinucidere și privind deposedarea ilegală de bunuri

imobile, cu încasarea prejudiciului moral în mărime de 3 300 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 26 decembrie 2013, a fost pornit procesul penal pe faptul sustragerii de documente de la Grigoriu Anna.

La 23 ianuarie 2013, procurorul în Procuratura seci. Buiucani, mun. Chișinău, Sergiu Zamă a emis ordonanța privind neînceperea urmăririi penale, fără a o informa pe Grigoriu Anna în mod legal.

La 16 decembrie 2015, a depus cerere prin care a solicitat eliberarea ordonanței cu traducere în limba pe care o posedă.

La 23 decembrie 2015 prin intermediul avocatului reclamanta a depus plângere în baza art. art. 298, 299¹ Cod de procedură penală, în care a indicat că dacă procurorul avea să examineze obiectiv cererea de sustragere a documentelor, inclusiv și acelor pe apartament, în vara anului 2014 nu avea să fie deposedată de imobil. În baza acestei plângeri a fost intentată cauza penală, care se tergiversează intenționat.

La 20 noiembrie 2015, a depus plângere la Procuratura mun. Chișinău pe faptul abuzului de încredere și înșelăciune cu deposedarea de bunurile imobile, situate în mun. Chișinău, str. XXXXX 55, ap. 33 și mun. Chișinău str. XXXXX, 48.

La 07 decembrie 2015, a depus o plângere suplimentară, în care a indicat că datorită acțiunilor mătușilor și bunicii, a fost determinată să comită tentativă de sinucidere, care nu i-a reușit din motiv că a fost reanimată la IMSP SCM „Sfânta Treime”, dar procurorul nu a pornit nici o cauză penală pe faptul determinării la sinucidere, ignorând în totalitate acest fapt, precum și art. 1 și 2 din Convenție. Aceste plângeri au fost transmise după competență la Procuratura Buiucani, de la care nu a primit nici un răspuns. Prin urmare, constată faptul că, de către procuror nu a fost respectate mai multe prevederi legale.

Reclamanta a mai indicat că, la 04 ianuarie 2016, Procuratura municipală i-a expediat o înștiințare, prin care-i comunica că este necesar un timp suplimentar pentru examinarea faptului deposedării ei de bunurile imobile, neindicând însă care acțiuni de examinare a plângerii au fost întreprinse de către procuratură din momentul primirii plângerilor la 20 noiembrie 2015 și la 07 decembrie 2015 și până la momentul expedierii, adică 04 ianuarie 2016. În viziunea reclamantei în această perioadă de 3 luni, procuratura nu a întreprins nici o acțiune privind examinarea plângerii, limitându-se la o simplă audiere a ei, prin ce se constată neglijarea prevederilor articolului 3 din Convenție - ineficiența urmăririi penale în ceea ce privește examinarea plângerii.

La 16 februarie 2016, a depus cerere la Procuratura Buiucani cu conținut de plângere, prin care a solicitat informarea ei în scris cu rezultatul examinării plângerii, care a fost înregistrată în jurnal R1 4042/2013 din 12 decembrie 2013 și să-i fie tradusă în limba rusă, cu înmânarea personală contra semnătură, prin

intermediul cancelariei. Această cerere a fost executată parțial: nu i-a fost eliberat răspunsul la cerere contra semnătură.

La 18 februarie 2016, prin intermediul avocatului, reclamanta a depus cerere la IP Buiucani cu nr. de înregistrare 2635, solicitând informarea numărului cauzei penale expediate de către Procuratura Buiucani, procuror G. Mihăilă și în gestiunea cărui ofițer se află la examinare cauza dată, dar nu a primit nici un răspuns.

La 18 februarie 2016, a depus cerere cu nr. 1185 la Procuratura sect. Buiucani, procurorului G. Mihăilă, prin care a solicitat informarea care este numărul dosarului penal în baza plângerii depuse de Grigoriu Anna (după anularea Ordonanței de neîncepere a urmăririi penale împotriva XXXXX N. și XXXXX I.), data când a fost expediat dosarul penal cu indicarea numărului de ieșire din procuratură, în gestiunea cărui ofițer se află la examinare cauza penală.

La 25 februarie 2016, Procuratura mun. Chișinău a expediat în adresa reclamantei informația precum că, a examinat pretinsa deposedare de imobilele menționate și s-a stabilit că procurorul G. Mihăilă din sect. Buiucani, în rezultatul examinării sesizării analogice a pornit urmărirea penală nr. XXXXX, conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. 2 Cod penal, adică furt de documente, ignorând faptul înșelăciunii în privința bunurilor imobile de care a fost deposedată. Deși, a trăit cu o speranță că în final v-a obține o dreptate echitabilă și își va întoarce bunurile imobile ce îi aparțineau, dar în realitate cauza a fost și este tergiversată până la momentul actual și vinovat de acest fapt este procurorul G. Mihăilă și alții.

La 29 ianuarie 2016, a depus o plângere la Procuratura generală în care a indicat că, a fost instigată la sinucidere și a fost deposedată ilegal de imobile, precum și despre faptul că cauza penală cu XXXXX a fost pornită în baza art. 360 alin. 2 Cod penal, ca furt de acte, iar faptele înșelăciunii și deposedării ilegale de imobile au fost ignorate. Această cauză penală a fost expediată prin intermediul Cancelariei Procuraturii Buiucani cu nr. de ieșire 918 și recepționată de către Inspectoratul de Poliție Buiucani.

La 26 februarie 2016, a aflat că dosarul expediat la IP Buiucani nu este distribuit niciunui ofițer și nici o acțiune nu este întreprinsă în vederea examinării. Astfel, este încă o dovadă certă a faptului că dosarul este tergiversat.

O altă indignare cu referire la examinarea plângerilor ei a avut loc la 15 martie 2016, când a primit răspuns de la Procuratura sect. Buiucani, procurorul G. Mihăilă, căruia i-au fost repartizate plângerile reclamantei din 17 februarie 2016 și din 29 februarie 2016, adresate Procuraturii generale și CNA. Din răspuns rezultă că, procurorul G. Mihăilă a ignorat în totalitate faptele instigării la sinucidere și deposedării ilegale de imobile (acționând în mod legal procurorul trebuia să ia de la ea declarații pe faptele relatate, să se autosesizeze - art. 265 alin.(3) Cod de procedură penală și să pornească cauze penale), i-a relatat despre faptul că la momentul actual pe cauza penală se efectuează acțiuni de urmărire penală, deși

până la 15 martie 2016 nu au fost efectuate careva acțiuni de procedură penală.

La 29 aprilie 2016, a înregistrat un demers cu nr. 7260 către OUP Olga Spoială privind interpelarea unor probe pe cauza penală nr. XXXXX, dar contrar prevederilor legale, nu a primit nici un răspuns.

În septembrie 2016, avocatul a aflat neoficial că, nu au fost întreprinse careva acțiuni în vederea examinării demersului, astfel încât la 13 septembrie 2016 prin intermediul Cancelariei Procuraturii Buiucani, avocatul Malanciuc Radu, a depus personal demers privind anexarea unui set de acte (probe), care au fost legalizate și acceptate de procurorul G. Mihăilă. Astfel, o nouă indignare constă în faptul că, în cinci luni de zile nici o autoritate de stat, Procuratura, IP Buiucani, nu au întreprins careva acțiuni în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor indicate în plângeri.

La 19 septembrie 2016, avocatul Malanciuc Radu a depus cerere în interesele reclamantei, solicitând informație despre: rezultatul primit (ordonanța de refuz sau de pornire a dosarului penal) în privința XXXXX, XXXXX și XXXXX și care acțiuni de anchetă au fost efectuate, care acțiuni de anchetă au fost întreprinse de către IP Buicani în vederea stabilirii faptelor de săvârșire a infracțiunii față de Grigoriu Ana de către XXXXX, XXXXX și XXXXX începând cu data de 29 aprilie 2016 și dacă a fost pornită o cauză penală în urma plângerii Annei Grigoriu pe faptul deposedării a bunurilor imobile din mun. Chișinău str. XXXXX 55 ap. 33 și str. XXXXX 48 de către XXXXX, XXXXX și XXXXX.

La 07 octombrie 2016, procurorul G. Mihăilă a menționat în informare că el urmează să dea o apreciere din punct de vedere a pertinentei, concludenței, etc. a probelor acumulate și nici un cuvânt referitor la faptul deposedării de bunurile imobile.

Astfel, până la momentul dat de șapte ori a informat organele de resort despre faptul deposedării ei de bunuri imobile și, de șapte ori procurorul G. Mihăilă intenționat a ignorat și vădit a dat răspuns, evitând să se expună pe faptul escrocheriei în proporții deosebit de mari în privința deposedării ei de bunurile imobile, iar ulterior G. Mihăilă a dat răspunsuri analogice folosind art. 190 alin. 2 Cod penal și nicidecum nu art. 190 alin. 5 - escrocherie în proporții deosebit de mari.

La 14 noiembrie 2016, prin intermediul Procuraturii Buiucani, reclamanta a depus plângere pe faptul falsificării semnăturilor ei și a procurilor, care ulterior au servit temei mătușilor ei - XXXXX și XXXXX, pentru sustragerea sumelor bănești și, în special, a pensiei și indemnizațiilor ei. Această plângere la fel a fost examinată superficial, neobiectiv, tergiversând intenționat examinarea și, acordând posibilitate mătușilor să distrugă probele. Acest, fapt demonstrează vădit săvârșirea de către ele a infracțiunii date. Procurorul, cât și OUP, nu au întreprins nici o acțiune în vederea stabilirii probelor .

La 02 februarie 2017, prin intermediul Cancelariei Procuraturii mun. Chișinău oficiul Buiucani, avocatul Malanciuc Radu, in interesele ei a înregistrat demersul

nr.691 privitor la intentarea cauzei penale și atragerea la răspundere penală a persoanelor XXXXX Natalia, XXXXX Irina, XXXXX Tamara privind sustragerea sumelor bănești prin falsificarea semnăturilor ei pe procurile ce sunt nevalabile în vederea primirii pensiei Annei Grigoriu; privind pornirea cauzei penale și atragerea la răspundere penală a persoanelor XXXXX, XXXXX, XXXXX pe faptul deposedării prin înșelăciune și abuz de încredere, conform art. 190 Cod penal, de apartamentul nr. 33 din mun. Chișinău. str. XXXXX 55 și casa din mun. Chișinău str. XXXXX, 48, ce-i aparțineau cu drept de proprietate. Acest demers a fost respins de către procurorul G. Mihăilă. Ordonanța de respingere a demersului a primit-o doar după depunerea cererii privind informarea despre acceptare sau refuz a demersului.

La 07 martie 2017, a depus plângere asupra ordonanței, indicând că procurorul nu a respectat în mod intenționat prevederile art. 247 alin. 2 Cod de procedură penală, urmărind de fiecare dată scopul tănuirii rezultatului examinării oricărui demers sau cerere, ca în final să obțină tergiversarea examinării cazului penal.

La 22 martie 2017, a fost adoptată ordonanța de admitere a plângerii pe motivele că ei nu au fost informați legal. Până în prezent nu cunoaște despre examinarea pricinii.

La 26 iulie 2017, procurorul G. Mihăilă a informat-o că a fost pornită cauză penală cu nr. XXXXX în temeiul art. 190 alin. 2 Cod penal, responsabil fiind procurorul Eugen Novac, care fiind instruit de către G. Mihăilă a tergiversat examinarea plângerii date pe cât a fost posibil - mai mult de un an de zile, fără ai da multe informații, pe care le primea doar la interpelările avocatului, căci răspuns la plângerile ei și a tatălui ei, nu primeau.

La 30 noiembrie 2017, avocatul Malanciuc Radu, în interesele ei a depus cererea cu nr. 8747 solicitând informație despre soarta plângerilor Annei Grigoriu referitor la escrocherie prin care i-au fost însușite apartamentele, banii, instigată la sinucidere, numărul dosarelor penale intentate, de ordonanțe, pe care articole, calitatea ei procesuală, persoanele ce investighează cauzele, dar din nou nu au primit nici un răspuns, fapt care din nou demonstrează tergiversarea intenționată a examinării tuturor solicitărilor lor.

Ulterior, a primit ordonanța de clasare a procesului penal pe art. 190 alin. (2) Cod penal din motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Examinând și analizând Ordonanța nu a regăsit nici o expunere asupra plângerilor ei referitor la deposedarea ilegală de bunurile imobile, amplasate în mun. Chișinău str. XXXXX, 48 și în mun. Chișinău, str. XXXXX, 55, ap. 33. Ulterior, însă în răspunsurile sale din 03 octombrie 2018 și din 16 noiembrie 2018, procurorul G. Mihăilă o asigură că cauza penală XXXXX a fost pornită în temeiul art. 190 alin. 2 lit. e) Cod penal pe faptul preinsei deposedării ilegale de bunuri imobile. Prin urmare constată, în mod repetat, o încălcare vădită a prevederilor articolului 3 din Convenție de

ineficiență a urmăririi penale în ceea ce privește examinarea plângerii.

La 16 iulie 2018, ordonanța de clasare a procesului penal din 26 iunie 2018 a fost contestată cu plângere la procurorul ierarhic superior care a examinat-o superficial, neobiectiv și a avut loc o examinare inefficientă (art. 3 CEDO), cu argumente care nu a fost fondate pe materialele cauzei penale. Legislația civilă, cât și notarială prevede că orice procură, fiind eliberată de organizații sau alte persoane împuternicite, trebuie obligator înregistrată în Registrul de evidență cu păstrarea copiilor și semnătura originală a acesteia. Procurorul a ignorat totalmente această prevedere legală și nu a interpelat Registrul de evidență de la organizația de exploatare a locuințelor. Ignorând legislația intenționat sau din imprudență, dar și tergiversând examinarea cauzei, procurorul a dat posibilitate bănuiților, martorilor pentru ași determina poziția de apărare prin posibilitatea de a distruge probele și a interpretat eronat legislația civilă, nepunând la bază faptul că XXXXX nu era în drept să elibereze procura, iar procurorul constatând acest fapt, trebuia să pornească cauză penală pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu acesteia și nicidecum nu putea să dispună clasarea procesului penal la cauza penală XXXXX din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. De la procurorul ierarhic superior a primit un răspuns neargumentat.

La 06 august 2018, a fost depusă contestație în baza art. 313 Cod de procedură penală, pe care judecătorul de instrucție a adoptat o încheiere vădit ilegală, care a fost anulată de Curtea de Apel.

La 29 septembrie 2018, prin intermediul Cancelariei Procuraturii mun. Chișinău, oficiu Buiucani, avocatul Malanciuc Radu a depus o cerere în care a solicitat să fie înștiințați legal despre rezultatul examinării plângerilor (ordonanțele de refuz sau de pornire a cauzei penale) depuse de către Grigoriu Anna pe faptele: escrocheriei, deposedării ilegale de bunuri imobile, sustragerea de acte de la Grigoriu Anna.

La 03 octombrie 2018, procurorul G. Mihăilă a eliberat un răspuns informatic precum că au fost pornite două cauze penale cu nr. XXXXX în baza art. 360 alin. 2 Cod penal și XXXXX în temeiul art. 190 alin. 2 lit. e) Cod penal pe faptul preinsei deposedări de bunuri imobile. Reclamanta a menționat că din nou procurorul, intenționat a indicat un alt alineat al art. 190 Cod penal, deoarece deposedarea de bunuri imobile nu se încadrează în alin. 2 dar este o escrocherie în proporții deosebit de mari, fapt care poate fi încadrat în alin. 5 al art. 190 Cod penal. Deci procurorul G. Mihăilă intenționat a dorit să o ducă în eroare și, respectiv cererea din 26 septembrie 2018 cu nr. 6339 nu a fost executată întocmai, se denaturează realitatea materialelor cauzei penale nr. XXXXX.

A mai depus nenumărate plângeri, solicitări de a face cunoștință cu materialele dosarului, dar primea doar niște răspunsuri informative.

Ca urmare a activității defectuoase a procurorilor anchetarea cauzei penale nr. XXXXX, intentată la 28 ianuarie 2016 în temeiul art. 360 alin. 2 Cod penal și a

cauzei penale nr. XXXXX în temeiul art. 190 alin. 2 lit. c) Cod penal intentată la 15 mai 2017, a durat mai mult de 3 ani (deoarece plângerile despre faptele descrise de escrocherie, furt de documente, deposedarea ilegală de bunuri imobile, determinare la sinucidere ea a început să le depună încă din anul 2014) și care sa finalizat cu încălcarea dreptului ei la apărare și la un proces echitabil.

Organul de urmărire penală, cât și instanțele judecătorești, au examinat cauza penală cu o depășire vădită a termenului rezonabil până la 26 iunie 2018 și prin omisiunea de a depune eforturi și accelera procedura consideră că a fost încălcat dreptul ei garantat de articolul 6 CEDO, prin ce i s-a adus un prejudiciu moral

Suferințele fizice și psihice provocate ca rezultat al tergiversării cercetării cauzei penale de către procurori și examinării contestațiilor depuse de către ea împotriva ordonanțelor procurorului de către instanța de judecată le estimează la sumă de 5 300 000 lei, sumă, care solicită a fi încasată de la Ministerul Finanțelor din contul pârâților Procuratura Generală și Ministerul Justiției.

Cu referire la cuantumul de 2 300 000 lei, reclamanta a argumentat că anume această sumă este prețul real al bunurilor ei imobile de care a fost deposedată ilegal și pe care fapt nu a fost pornită nici o cauză penală, prin urmare a fost violat art. 1 CFDO „protecția proprietății”. Statul în persoana Procuraturii avea obligația pozitivă de a cerceta argumentele invocate în repetatele plângeri depuse de către ea sau prin intermediul avocatului.

În același context a indicat că suma de 1 000 000 de lei este prețul suferințelor ei fizice și psihice, care au determinat-o la tentativă de sinucidere în urma acțiunilor ilegale ale rudelor (XXXXX, XXXXX, XXXXX), despre care a scris de nenumărate ori în plângeri adresate procurorilor, dar ultimii nu le-au examinat nici sub un aspect. Suferințele psihice enunțate mai sus constau și în teama că starea ei de sănătate prezintă risc real de deces eminent și există posibilitatea să decedeze pe drumuri și nu în casa ei, unde totul este aproape sufletului.

În fiecare plângere a accentuat că este persoană cu grad sever de dezabilitate, dar acest fapt nu a determinat organele de urmărire penală să examineze plângerile ei în mod prioritar. Suma de 1 000 000 lei este prețul suferințelor ei fizice și psihice pentru tergiversarea examinării cauzei penale nr. XXXXX în baza art. 360 alin. 2 Cod penal. Încă în anul 2013 s-a adresat cu plângere împotriva mătușilor și bunicii pe faptul sustragerii de documente. Procurorii au examinat această plângere neobiectiv și unilateral, dând dovadă de parțialitate, deoarece nu a fost informată în mod legal cu ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale pe cauza penală nr. XXXXX în baza art. 360 alin. 2 Cod penal. Cu această ordonanță a luat cunoștință doar după depunerea cererii oficiale la sediul Procuraturii Buiucani, care i-a fost tradusă în limba pe care o înțelege și care a fost contestată la procurorul ierarhic superior, fiind admisă.

Până la momentul actual nu a fost informată despre rezultatul examinării. Consideră că, examinarea cauzei date este una simplă, fără complexitate de cauză,

deoarece la acel moment ea locuia doar în apartamentul bunicii și unicele persoane cu care contacta erau bunica și mătușile. Prin urmare, este evident faptul că sustragerea de documente de la ea a fost făcută de XXXXX și XXXXX în interesele XXXXX, deoarece anume ea a avut de câștigat în urma escrocheriei privind deposedarea ei de bunurile imobile. Doar că acest fapt evident a fost neglijat de către organele de urmărire penală, care i-au demonstrat că luptă cu morile de vânt și i-au accentuat suferințele psihice, care în final au rezultat în tentativa de sinucidere.

Suma de 1 000 000 lei o solicită să fie încasată din motiv că cauza penală XXXXX în temeiul art. 190 alin. 2 lit. c) Cod penal a durat mai mult de 3 ani și care s-a finalizat cu încălcarea dreptului ei la apărare și la un proces echitabil. Suferința psihică constă în faptul că, odată ce a făcut cunoștință cu ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale, a depistat faptul că procurorii vădit intenționat au interpretat eronat normele legislației civile, ignorând prescripțiile notariale. Interpretarea eronată a legislației a avut loc și când judecătorul de instrucție și-a motivat hotărârea. Faptele interpretării eronate de către persoanele sus menționate au fost demonstrate prin decizia irevocabilă a Curții de Apel, care a dat dovadă de obiectivitate și legalitate în examinarea contestației în baza art. 313 al. 6 Cod de procedură penală.

Indignarea reclamantei constă în faptul că procurorii intenționat au emis ordonanțe vădit ilegale și au argumentat eronat legislația, dând dovadă de parțialitate și violând normele procesual-penal și civil.

În fața instanțelor de judecată, reclamanta a solicitat stabilirea încălcării termenului rezonabil de către organul de urmărire penală - Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani de pornire a cauzei penale nr. XXXXX, intentată la 28 ianuarie 2016 în temeiul art. 360 alin. 2 Cod penal și a încasa de la Ministerul Finanțelor și din contul Procuraturii Generale și Ministerului Justiției suma prejudiciului moral cauzat în mărime de 1 000 000 lei.

A stabili încălcarea termenului rezonabil de către organul de urmărire penală Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani de pornire a cauzei penale nr. XXXXX în temeiul art. 190 alin. 2 lit. c) Cod penal, intentată la 15 mai 2017 și încălcarea termenului rezonabil de către instanțele de judecată la examinarea plângerii depusă în baza art.313 Cod de procedură penală prin care a solicitat: anularea ordonanței din 26 iunie 2018 a procurorului mun. Chișinău, oficiul Buiucani - Eugen Novac, prin care a fost clasat procesul penal la cauza penală XXXXX din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii; anularea ordonanței din 23 iulie 2018 a procurorului, adjunct-interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef-interimar al oficiul Buiucani - Gheorghe Mihailă, prin care a fost respinsă plângerea avocatului Malanciuc Radu, în interesele Annei Grigoriu, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. A încasa de la Ministerul Finanțelor, din contul Procuraturii Generale și Ministerului Justiției

suma prejudiciului moral cauzat în mărime de 1 000 000 lei; a stabili încălcarea termenului rezonabil de către organul de urmărire penală Procuratura mun. Chișinău oficiul Buiucani a examinării plângerii privind determinarea la sinucidere și a încasa de la Ministerul Finanțelor, din contul pârâților Procuratura Generală și Ministerul Justiției suma prejudiciului moral cauzat în mărime de 1 000 000 lei; a stabili încălcarea termenului rezonabil de către organul de urmărire penală Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani a examinării plângerii privind deposedarea ilegală de bunuri imobile și a încasa de la Ministerul Finanțelor, din contul pârâților Procuratura Generală și Ministerul Justiției suma prejudiciului moral cauzat în mărime de 2 300 000 lei; a încasa de la Ministerul Finanțelor, din contul pârâților Procuratura Generală și Ministerul Justiției cheltuielile de judecare a pricinii civile care vor fi suportate.

Prin hotărârea din 10 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), acțiunea depusă de Grigoriu Anna a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Grigoriu Anna și menținută hotărârea din 10 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Pentru a decide astfel instanțele ierarhic inferioare au reținut în hotărârile sale că, urmărirea penală a fost efectuată într-un termen rezonabil, în acest sens este de menționat că în cadrul urmăririi penale de către părțile în proces nu au fost înaintate cereri privind accelerarea urmăririi penale, respectiv nu s-a constatat încălcarea termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale. În acest context, argumentul reclamantei că cauza se examinează mai bine de 3 ani, nu corespunde raportului prezentat.

Totodată, din materialele cauzei s-a constatat că, reclamanta Anna Grigoriu în cauza penală nu deține statut de bănuț, învinuit sau inculpat pentru a pretinde la repararea prejudiciului cauzat ca urmare a încălcării dreptului la durata rezonabilă a procedurii penale, or, aceasta în cadrul urmăririi penale, la examinarea plângerilor ei împotriva ordonanțelor, de către judecătorii de instrucție, ea este cu statut de parte vătămată. Probe, ce ar atesta faptul că are înaintată o acțiune civilă în cadrul cauzei penale, de către reclamantă nu au fost prezentate.

Pretențiile invocate de reclamanta Anna Grigoriu nu cad sub incidența Legii nr. 87. Reclamanta având în cauzele penale statut de parte vătămată, victimă, dar nu și de parte civilă, nu poate pretinde încălcarea dreptului la durata nerezonabilă a procedurilor penale și pretenția de încasare a prejudiciului moral nu este una justificată.

La 02 februarie 2020, Grigoriu Anna, reprezentată de avocatul Bîrcă Ludmila, a declarat recurs împotriva deciziei din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a

nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat lege, precum și a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Grigoriu Anna, reprezentată de avocatul Bîrcă Ludmila, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Grigoriu Anna, reprezentată de avocatul Bîrcă Ludmila, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei,

fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Grigoriu Anna, reprezentată de avocatul Bîrcă Ludmila.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Grigoriu Anna, reprezentată de avocatul Bîrcă Ludmila.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru